

svært at nå. Det taler for at komme hurtigt i gang. Jo mere tid der går, inden regeringen tager fat på opgaven, desto mere travlt får regeringen op til nytårsaften, og det nytter ikke at springe over gærde, hvor det er allerlavest.

Finansministeren udtalte i går til Det Fri Aktuelt, at man kunne klare sagen ved at ansætte nogle flere dagplejemødre. Jeg skal ikke sige så meget ideologisk her i debatten, men blot gøre opmærksom på, at jeg synes, det er lidt langt væk fra den virkelighed, som hovedparten af kommunerne oplever. De kan ikke engang skaffe det normerede antal dagplejemødre, for det er også en del af opsvinget, at dagplejemødre får mulighed for nye typer job.

Det er heller ikke realistisk at byde på, at problemet kan klares ved at udnytte skolekapaciteten, når vi oplever en periode, hvor børnetallet er stigende. Jeg vil godt sige ret tydeligt, at pladsgarantien ikke lader sig virkeliggøre, uden at der tilføres midler til etablering og drift af nye institutioner. Det sker i øvrigt på baggrund af det, man kunne betegne som lykkelige omstændigheder, dels et stigende fødselstal og dels en stigende beskæftigelse.

Jeg beder regeringen have blik for, at den stigende beskæftigelse altså har en udgiftsside. Den medfører en meget stor indtægtsside, nemlig stigende skatter og faldende offentlige udgifter; men den har også en udgiftsside, fordi børnene af de forældre, der kommer i arbejde, skal passes. Og man kan altså ikke nøjes med kun at tage det gunstige; man er også nødt til at tage udgiftssiden med.

Ældreområdet er et andet område, som vil blive ramt af en meget stram økonomi, som den er udmeldt af økonomiministeren. I et spørgsmål fra undertegnede til boligministeren beder jeg om svar på følgende: Hvis vi skulle have det samme antal ældreboliger i 1995, som vi forholdsmæssigt havde i 1985, hvor stort er underskuddet da i dag? Boligministerens svar er, at vi har et underskud på 8.000-10.000 plejeboliger – jeg gentager: Vi har et underskud på 8.000-10.000 plejeboliger, hvis vi skulle have samme dækning, som vi havde midt i 1980'erne!

Dertil kommer, at socialministerens lovede plejereform efter min mening sigter for lavt, og jeg har noteret mig, at den opfattelse deles af hr. Ivar Nørgaard, der er formand for Pensionisternes Samvirke; dertil kommer efterslæbet for de handicappede; dertil kommer de, der venter på sygehusene efter endt sygehusbehandling; dertil kommer de, der venter derhjemme, og dertil

kommer, at befolkningsandelen af ældre over 85 år stiger med 14 pct. i løbet af de næste 6 år. Jeg vil godt sige, at hvis vi i den situation går ud og forkynnder mådehold, får vi nogle tilstande på ældreområdet, der langt overstiger de forhold, vi kender i dag.

Det tredje område, som trænger sig på, er sygehusområdet, hvor en stram økonomi vil forøge problemerne. Nogle steder tager det år at blive behandlet for ting, der er med til at gøre menneskers dagligdag sværere, end den behøver være. Det er banale ting som åreknuder, brok, knælidelser, grå stær, diskusprolaps osv. Vi kan ikke være bekendt, at vi i et samfund så rigt som vort lader mennesker vente i årevis. Det er med til at sænke de menneskers livskvalitet dramatisk, og vi er med til at forøge smerten, hvis vi ikke tilfører de nødvendige midler til behandling.

Jeg synes, det er tankevækkende, at vi i Danmark har et sundhedsvæsen, der ligger helt i bund i europæisk sammenhæng. Jeg har nævnt, at kun Grækenland og Portugal ligger lavere målt i BNP.

Jeg har valgt i min ordførertale at lægge vægt på de velfærdsområder, som jeg mener et manglende rum i de kommende forhandlinger mellem regeringen og Kommunernes Landsforening vil ramme hårdest. Der kunne føjes yderligere punkter til, som regeringen også selv har været med til at rejse. Jeg kan nævne, at penge til at virkeliggøre IT-programmet for folkeskolen som bebudet af forskningsministeren koster i området 600 mio. kr. om året.

Jeg må nævne, at der efter SF's opfattelse er behov for midler til en forstærket udbygning af den kollektive trafik.

Vi kan også lige så godt tage fat på den opgave, der hedder at rydde op i kemikalie- og giftdepoter, der ødelægger vores grundvand. Det er en opgave, der under alle forhold skal løses. Spørgsmålet er, om vi skal løse den med det samme og dermed undgå den nedsivning, der truer vores drikkevand.

Endelig vil jeg over for finansministeren pege på behovet for at sikre en afbalanceret regional udvikling i Danmark. Finansministeren var i sit oplæg inde på, at opsvinget regionalt rammer meget forskelligt. Jeg vil specielt i den sammenhæng pege på de økonomiske problemer, der er i København.

Jeg forstod finansministeren sådan – og jeg tror, det er direkte citeret – at også i den kommende aftale vil der være en stigning i drift,